

“दृपराशौ सप्तदशेऽये यस्य पञ्चस्य भागद्वयाधिको विक्षेपो दक्षिणः स पञ्चो रोहिण्यः शकटं शकटाकारसन्निवेशं भिन्दात् । तन्मध्यगतो भवेदित्यर्थः । तुकारादुपह्वित्वेपो रोहिणीविक्षेपादस्य इति विशेषार्थकः । विक्षेपस्य दक्षिणस्य रोहिणीविक्षेपादधिकत्वे शकटाद्वह्निर्दक्षिणभागे पञ्चस्य स्थितत्वेन तद्भेदकत्वाभावात् । अत्र शकटापि मनञ्जलस्य भुव एकराशिः सप्तदशांशाः ४७ । दक्षिणः शरो भागद्वयमिति वेधसिद्धा खटा युक्तिः” २० ना० । अथ ब्रह्मसंज्ञकनक्षत्रावस्थानमाह ।

“पूर्वस्थां ब्रह्महृदयादशकैः पञ्चभिः स्थितः । प्रजापतिर्हृद्वान्तेऽसौ सौम्येऽष्टविंशदशकैः” सू० सि० । “ब्रह्महृदयस्थानात् पूर्वभागे पञ्चभिरंशैः प्रजापतिस्तारात्मको ब्रह्मा क्रान्तिवृत्ते स्थितः । कुलेत्यत आह । दृपान् इति । दृपान्निकटे । एकराशिः सप्तविंशत्यंशा ५७ ब्रह्मभुवक इत्यर्थः । अस्य दिक्षेपमाह । असाविति । ब्रह्मा उत्तरस्यामष्टविंशद्भागैः स्थितः । अष्टविंशद्भागो अस्य विक्षेप इत्यर्थः” २० ना० । “अपां वस्तरु चित्वायासत्तरेऽयैस्य पञ्चभिः । दृहत्किञ्चिदतो भागैरापः षडभिर्योत्तरे” सू० सि० । “चित्वायाः सकाशादपां वत्संज्ञकस्तारात्मकः पञ्चभिर्भागैरुत्तरस्थां स्थितः । प्रथमतस्ताराचित्वाभुवत्संज्ञकः । द्वितीयस्ताराचित्वाविक्षेपस्य दक्षिणभागद्वयात्मकत्वादपेक्ष्यविक्षेपे उत्तरस्थिभाग इति स्फुटार्थकः । अतोऽपां वत्त्वात् किञ्चिदल्पातरेण दृहत् स्थिततारात्मक व्यापसंज्ञकः । तथाऽपां वत्त्वात् षडभिरंशैरुत्तरस्थां स्थितचित्वाभुवक एवापस्य उत्तरो नयांशः” २० ना० ।

ताराखरूपपादिकम् अक्षेपाशब्दे ४६९ पृ० दर्शितं तेषां भुवकविक्षेपकूपशरयोरानयनविधा सू० सि० दर्शिता यथा “प्रोच्यन्ते लिपिका भानां स्वभोगोऽथ दशाहृतः । भवन्त्यतीतविष्णुपानां भोगलिप्ता युता भुवाः” सू० सि० । “भानामश्विन्यादिनक्षत्रासत्तरापाढाभिजिष्कृवणधनिषावर्जितानां लिपिका भोगसंज्ञाः कलाः प्रोच्यन्ते समनन्तरमेव कथ्यन्ते । अथादन्तरं स्वभोगः स्वाभोदनक्षेत्रभोगः कलात्मको वक्ष्यमाणो दशभिर्गुणितः कार्यः । तत्र स्वाभोदनक्षेत्रगतनक्षत्राणामश्विन्यादीनां भोगलिप्ताः । भोगोऽष्टमती लिप्ता इत्युक्ताष्टमकलाः प्रत्येकं युताः । अश्विन्याद्यतीतनक्षत्रसङ्ख्यागुणितकलाष्टमं युतमित्यर्थः । भुवा नक्षत्राणां भवन्ति” अथ प्रति-

ज्ञाता नक्षत्रभोगलिप्ता उत्तराषाढाभिजिष्कृवणधनिषावर्जितरिक्तानां तेषां भुवकासत्तलशरांश्चाष्टस्रो कैराह” २० ना० । “अष्टार्थाः सूर्यकृताः पञ्चषट्तिर्ननेववः । अष्टार्थां व्यवयोऽष्टागा अष्टागा मनवस्तथा । कृतेष्वेवायुगरसाः सूर्यवाणां वियङ्गसाः । खवेदाः सागरनगा गजागाः सागरर्तवः । मनवोऽथ रसा वेदा वैश्वमायाधर्मभोगगम् । आभ्यस्यैवाभिजित्प्रान्ते वैश्वान्ते अश्वनस्थितिः । लिखतुःपादयोः सन्धौ अविष्टा अश्वनस्य तु । स्वभोगतो वियङ्गागाः षट्कतिर्वसन्ताश्विनः । रश्मादयः क्रमादेशां दिक्षेगाः स्वापदक्रमात् । दिङ्मासविषयः सौम्ये यास्मे पञ्च दिशो नव । सौम्ये रसाः सं यास्मेऽगाः सौम्ये खाकांश्चयोदश । दक्षिणे रुद्रयमलाः सप्तविंशदधोत्तरे । यास्मेऽध्वर्ध्वलिङ्गकृता नवसाधशरेषवः । उत्तरस्थां तथा षट्तिस्त्रिंशत् षट्त्रिंशदेव हि । दक्षिणे त्वर्धभागस्तु चतुर्विंशतिरुत्तरे । भागाः षड्विंशतिः खं च दक्षादीनां यथाक्रमम्” सू० सि० । “अश्विन्यादिनक्षत्राणां क्रमाद्भोगा एते । तत्राश्विन्याम् अष्टचत्वारिंशत् कलाः भरण्याश्चत्वारिंशत् । कृत्तिकायाः कलाः पञ्चषट्तिः । रोहिण्याः सप्तपञ्चाशत् कलाः । मृगशिरसोऽष्टपञ्चाशत् । आर्द्रायाश्चत्वारः । अलाभ्य इत्यत्र गोऽध्वो गोमन्य इति वा पाठस्तु युक्तः शाकल्यसंहिताविरोधात् “सौरोक्तद्वयभ्यांशास्त्रयुग्मोऽगाध्वयः कलाः इति नामर्देशात् दशकलो नपञ्चदशभागानिधुने सर्वजनाभिमतभुवको दशकलो नपञ्चदशभागः पवेताभिमतभुवकश्च निरस्तः । पुनर्वसोरष्टमप्रतिः । पुष्यस्य षट् सप्ततिः । अक्षेपायाश्चतुर्दश । तथेति ऊर्ध्वः पूरणार्थम् । मघायाश्चतुःपञ्चाशत् । पूर्वफाल्गुन्याश्चतुःषट्तिः । उत्तरफाल्गुन्याः पञ्चाशत् । हस्तस्य षट्तिः । चित्वायाश्चत्वारिंशत् । स्वात्याः चतुःसप्ततिः । विशाखाया अष्टसप्ततिः । अतुराधायाश्चतुःषट्तिः । ज्येष्ठायाश्चतुर्दश । अनन्तरं मूलस्य षट् । पूर्वाषाढायाश्चत्वारः । उत्तराषाढाया भुवकमाह । वैश्वमिति । उत्तराषाढाद्योगतारानक्षत्रम् । आषाढधर्मभोगम् । आष्यस्य पूर्वाषाढानक्षत्रस्य धर्मभोगः धनूराशेर्विंशतिभागस्तत्र स्थितं ज्ञेयम् । अष्टौ राशयो विंशतिभागा उत्तराषाढायाभुवः इत्यर्थः । एतेन पूर्वाषाढाद्योगतारायाः सकाशादुत्तराषाढाद्योगतारा विंशतिकलो नसप्तभागान्नरिता । तेन पूर्वाषाढाभुवकोऽष्टराशय-